

Dalmacijo

Kamenita zemljo

Dalmacijo moja

Grudi tvoje tople

Što ih sunce žari

More tvoje bistro

Što galeb nadlijeće

Zorom ranom hladnom

Dok ribar mrežu sprema

I dok rane zrake sunca

Ljube rosu noćnu

A val za valom

Pjenom pruža ruku

U srcu mome

Krv snagom vrije

Jer ti si moje

Cvijeće najmilije

»Divjo zeje«

*Ča na golon stini nikne — zene:
(Ča vitar posije,
a sunce zalije)*
*Teško da se iskorene.
Kako trava
Tako zvir,
— Čovik
Žestoka kripost:
Slador
— Gorki lik;
Smola, uje,
Spirit,
Med i mlič.
Gusta,
Jidna misal;
Tvrda, škrta
Žedna žejna rič.*

Paris 1978.